

som Hirschholms District. Udvalget foreslaaer derfor, at det privilegerede Hartkorn paa Amsager ikke nævnes i denne Paragraphs andet Afsnit; og, naar denne Forandring vedtages, maa Udvalget foretrække, at dette Afsnit affattes i det Væsentlige, som i det af den forrige Indværgsminister forfattede Udkast, saaledes:

„Hvad Hirschholms District angaaer, bliver først Landskatten for sammes privilegerede og uprivilegerede Hartkorn, Gammelskatten derunder indbefattet, at ansætte lige med hvad der efter de hidtil gjældende Love svares af andet privilegeret og uprivilegeret Hartkorn i Riget, imod at der for denne særegne Forhøielse af dette Districts Hartkorns hidtilværende Landsskat af Statskassen contant udtales Hartkornets Giere det fem og tyve dobbelte Beløb af denne Forhøielse. Og bliver derefter nærværende Lov i det Hele at anvende paa Hirschholms Districts Hartkorn.“

Angaaende Størrelsen og Udredelsen af det i § 4 nævnte Bederlag har Udvalget ikke kunnet forenes om en fælles Anskuelse.

Udvalgets Fleertal, Blach, Boserup, Bregendahl, Hall, Jespersen, Kampmann, Ottesen, Rotwitt og Usning gaar ud fra den Anskuelse, at ingen af de forskellige Arter privilegeret Hovedgaardstart bør udelukkes fra at erholde Bederlag. Derimod finde vi, at der i Lovgivningen og i Sagens Natur er god Grund til at gjøre Forskiel med Hensyn til Bederlagets Størrelse mellem de Hovedgaarde, hvis Skattelettelse er bunden til den Betingelse, at der til dem hører 200 Tønder Hartkorn Bøndergods, og den Hovedgaardstart samt andet privilegeret Hartkorn, hvis Skattelettelse ikke er bunden til nogen saadan Betingelse. Hvor høit man bør ansætte denne Forskiel, lader sig ikke bestemme efter nogen fast Regel; men vi troe, at den passende kan ansættes til en Fjerdedeel. Vi finde derhos, at Staten ikke, medens den gjentagende gjør Laan til høi Rente, bør paatage sig inden en bestemt Tid at indfri de Statsobligationer, hvori Bederlaget skal bestaae, og, naar de Bedkommende erholde et Papir, der under sædvanlige Omstændigheder vil være let realisabelt uden væsentligt Tab, synes ethvert billigt Krav i denne Henseende fyldestgjort. Vi formene end-

videre, at det for Obligationernes Circulation mellem Mand og Mand vil være ønskeligt, at disse bære den her i Landet tilsvante Rente af fire Procent, og at man derfor bør capitalisere paa en saadan Maade, at den aarlige Rente skal fastsættes til 4 pCt.; hvorved vi og tage Hensyn til, at Staten efter dette Forslag vil faae saavel en lavere Obligationsgjæld som en ringere contant Udbetaling. Gaaende ud fra disse Betragtninger, foreslaae vi at Skatteforhøielsen for de complete Godsefers Hovedgaardstart multipliceres med 15, for andet privilegeret Hartkorn med 20, og at følgende § 4, som vi formene at burde deles, affattes saaledes:

§ 4 a.

„Enhver Eier af privilegeret Hartkorn, hvis Skattelettelse er betinget af, at der til Hovedgaarden vedbliver at høre 200 Tønder Hartkorn Bøndergods, erholder af Statskassen et Bederlag, lig det femtendobbelte Beløb af hvad han for et Aar kommer til at betale i forhøiet Landsskat og Gammelskat af Hovedgaardstarten.“

„Eiere af alt andet privilegeret Hartkorn erholde et Bederlag, lig det tyvedobbelte Beløb af bemeldte Skatteforhøielse for et Aar.“

§ 4 b.

„Bederlaget gives deels contant deels i Statsobligationer, der i dette Niemed udstedes, saaledes:

„Ingen Obligation maa udstedes for mindre end 25 Rbd. og derover kun for saadanne Summer, hvori $6\frac{1}{4}$ gaaer op. Hvad der som Følge heraf ei kan vederlægges med Obligationer, udbetales contant. For samme Eiendom udstedes kun een Obligation, med mindre Beløbet overstiger 500 Rbd.; der kan da fordres en særskilt Obligation for hver 500 Rbd.“

„Disse Obligationer, som efter Bedkommendes Begjæring udstedes enten paa Navn eller paa Håndehaveren, forrentes med fire pCt. aarlig fra ***, og Renten udbetales hver 11te Juni og 11te December Termin.“

Dog stille Blach, Hall, Jespersen, Kampmann og Ottesen det Forslag, at 500 Rbd. overalt i denne Paragraph forandres til 100 Rbd. —